

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 10Csp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120445982
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Csank
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2021:6120445982.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom JUDr. Petrom Csankom v spore žalobcu Poštová banka, a.s., Sídlo: Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava 811 02, IČO: 31 340 890 zastúpený SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Sídlo: Štefánikova 8, Bratislava 811 05, IČO: 36 853 186 proti žalovanému L. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Š. XX (do dňa 3. 3. 2021 zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom) o zaplatenie 9360,58 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi sumu 9 360,58 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9 360,58 Eur od 18.10.2019 do zaplatenia, úroky vo výške 4 313,00 Eur, poistné 72,57 Eur a poplatky 36,00 Eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na súd žalobu, ktorou sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 9360,58 eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.10.2017 uzatvoril žalobca so žalovanou stranou zmluvu o úvere č. 1748010454. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10 600 EUR. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala, napriek tomu že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 17.10.2019 a požiadal žalovanú stranu o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 2.792,63 € z čoho pripadlo na: - istinu 1.239,42 €, - úroky 1.345,94 €, - poplatky a poistné 207,27 €. Istina pohľadávky tak predstavuje 9.360,58 € (10.600,- € - 1.239,42 €). Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 5.658,94 € [celkové náklady 17.480,06 € - istina 10.600,- € - poistné 1.221,12 € (96 mesiacov x 12,72 €)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 4.313,- € (5.658,94 € - 1.345,94 €). Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poistné vo výške 72,57 € a poplatky vo výške 36 €, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zospláťujúce výzvy žalovanej strane). Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % p.a., a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Žalobca teda nepožaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Ohľadom práva na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1 Cdo 94/2019, 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 3 Cdo 113/2019, 5 Cdo 42/2020, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018, podľa ktorých prípadne vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

2. Okresný súd Banská Bystrica pôvodne rozhodol v upomínacom konaní platobným rozkazom, jeho rozhodnutie však bolo zrušené a konanie pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, nakoľko proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Poukázal na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 11 ods. 2 tohto zákona. Taktiež uviedol, že podľa jeho názoru zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“.

3. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že k realizovanému skúmaniu bonity žalovaného uvádza postup jednotlivých úkonov žalobcu, vrátane jeho zistení: Deklarovaný pomer a príjem žiadateľa (t.j. žalovaného banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 370€. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, Podľa dát z EOS KSI nemal žiadateľ v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 10.600€ na 8 rokov s mesačnou splátkou 169,37€ + poistenie 12,72€. Za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností súdu žalobca zastáva názor, že žalobca sa voči žalovanému správal pri skúmaní jeho bonity štandardne (rovnako ako voči iným klientom v danom čase), keď banka preverovala príjem a finančnú situáciu žalovaného prostredníctvom úverového registra (SRBI), Sociálnej poisťovne a tiež prostredníctvom všeobecne známej spoločnosti EOS KSI, ktorá zabezpečuje vymáhanie pohľadávok aj pre iné banky a je najväčším „skupovateľom“ spotrebiteľských úverov v SR. Zistený príjem žalovaného bol podľa interného bankového systému dostačujúci na poskytnutie úveru vzhľadom na výšku splátky úveru, vrátane dostatočnej rezervy peňažných prostriedkov aj na ďalšie životné náklady. Žalobca sa preto naďalej domnieva, že konal s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ a nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti z jeho strany, keď okrem vyžiadanych informácií z jednotlivých registrov a databáz (SRBI, SP, EOS KSI Slovensko, s.r.o.) vyhodnocoval bonitu žalovaného komplexne, a to s poukazom aj na právne závery rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 18.12.2014 vo veci CA Consumer Finance proti Ingrid Bakkaus a spol., C-449/13. V prípade žalobcu pritom ide o právnickú osobu, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoB“) a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť žalobcu podlieha podľa § 6 a nasl. ZoB sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy. Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovaného a jeho reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovení § 7 a 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ako dôkazné prostriedky predložil dáta dopytu EOS zo dňa 21.10.2017, dáta dopytu Sociálna poisťovňa zo dňa 21.10.2017, dáta dopytu SRBI (Spoločný register bankových informácií) zo dňa 21.10.2017. Taktiež poukázal na judikatúru súdov, konkrétne uznesenie Krajského súdu v Banskej v Bystrici zo dňa 19.9.2018 sp. zn. 41Co/14/2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej v Bystrici zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019. K náležitostiam zmluvy o úvere žalobca uviedol, že všetky zákonom stanovené náležitosti sú v súlade s ustanoveniami ZoSÚ obsiahnuté v zmluve a jej prílohách, ako aj vo formulári, s ktorými sa žalovaný vopred a v dostatočnom časovom predstihu oboznámil. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. v. Klára Bíróová, C-42/15. Podľa § 19 ods.1 ZoSÚ: „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.“ V zmysle prílohy č. 2 k ZoSÚ: „Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je: Z citovaných ustanovení ZoSÚ implicitne vyplýva, že vzorec matematického výpočtu RPMN

nie je potrebné do úverovej zmluvy uvádzať duplicitne [takúto povinnosť veriteľovi neukladá žiadne z ustanovení ZoSÚ], keďže zákonodarca vzorec implementoval priamo do prílohy č. 2 k ZoSÚ, ktorý je jeho neoddeliteľnou súčasťou. Príloha navyše vysvetľuje význam jednotlivých „symbolov“ (predpokladov) použitých na výpočet RPMN. Akcentujeme, že všetky základné parametre úveru boli explicitne uvedené v čl. 2.2 zmluvy o úvere (najmä výška schváleného úveru, počet mesačných splátok, dátum končenej splatnosti úveru, výška mesačnej úhrady, celková čiastka úveru, výška úrokovej sadzby, RPMN banky v %, priemerná RPMN na trhu, odplata za poskytnutie úveru, najvyššia prípustná hodnota odplaty a pod.). Okrem toho žalovaný ešte pred samotným uzavretím úverovej zmluvy vlastnoručne podpísal formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý obsahuje informáciu o RPMN, vrátane predpokladov použitých na výpočet RPMN. Žalovaný v nadväznosti na citovaný článok celkom jasne a zrozumiteľne svojím vlastnoručným podpisom vyhlásil, že pred uzavretím zmluvy sa osobitne oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý obdržal pred podpisom zmluvy. Žalobca napokon poukazuje aj na pomerne nedávny rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s), v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Taktiež k tvrdeniam žalovaného v odpore dodal, že na žalobcu (ako banku) sa nevzťahujú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, z ktorých zrejme nesprávne a účelovo vychádzal žalovaný. Podľa ministerstvom zverejnených údajov (prikladáme v prílohe) predstavovala priemerná RPMN pri novoposkytovaných úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý kalendárny štvrtrok 2017 presne 9,08 % p.a.

4. Vyjadrenie k odporu súd zaslal za účelom vyjadrenia zástupcovi žalovaného, ktorý súdu dňa 3. 3. 2021 doručil oznámenie o odvolaní plnej moci bez vyjadrenia, preto súd následne doručil vyjadrenie k odporu samotnému žalovanému, ktorý mal doručenie vyjadrenia vrátane všetkých príloh riadne vykázané dňa 16. 03. 2021, k vyjadreniu žalobcu sa však v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

5. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania vykázané, svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere „lepšia splátka“, číslo úverovej zmluvy 1748010454 zo dňa 21. 10. 2017, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 21. 10. 2017, doručenkou a podacím hárkom, aktuálnym stavom úveru ku dňu 31. 10. 2020, predžalobnou výzvou na plnenie, upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru, výzvou na úhradu dlžnej sumy, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov pre fyzické osoby, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením k odporu vrátane v ňom uvádzaných príloh a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobca uzavrel dňa 21. 10. 2017 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru 10600 eur na dobu 96 mesiacov s termínom konečnej splatnosti úveru 20. 10. 2025 a výške mesačnej splátky 182,09 eur, ktorá pozostáva z mesačnej anuitnej splátky 169,37 eur a mesačných nákladov spojených s poistením schopnosti splácať úver 12,72 eur, pričom pri poslednej mesačnej splátke je výška 181,51 eur, z čoho suma 168,79 predstavuje mesačnú anuitnú splátku a poistenie 12,72 eur. Fixná úroková sadzba 11,50% ročne, RPMN banky 14,60% ročne, priemerná RPMN na trhu 9,08% ročne, odplata za poskytnutie úveru 12,94% ročne, najvyššia prípustná hodnota odplaty 18,16% ročne, celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 17480,06 eur, splatnosť prvej mesačnej splátky 20.11.2017. V časti 2.4 zmluva uvádza termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru. Žalovaný v zmluve vyhlásil, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver a vyhlásil, že spĺňa podmienky pre vznik zvoleného poistenia, ktoré sú uvedené v článku IV. ods. 3 poistnej zmluvy. V článku 3.1 zmluvy sa strany dohodli, že v prípade omeškania so splácaním úveru je banka oprávnená uplatniť si úhradu skutočných nákladov spojených s vymáhaním úveru. Žalovaný do zosplatenia uhradil na úver sumu 2.792,63 € z čoho pripadlo na istinu 1.239,42 €, na úroky 1.345,94 € a na poplatky a poistné 207,27 €.

8. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného ku dňu 21. 10. 2017 (deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ

zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Súd zhodnotil vykonané dôkazy a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný, ktorý bol pri podávaní odporu zastúpený práva znalou osobou v odpore namietal výlučne bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, a to jednak z dôvodu neuvedenia, akým spôsobom bola overená bonita klienta - žalovaného a jednak z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 1 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. a absencie údajov o priemernej RPMN. Žalovaný však nenamietal poskytnutie úveru ani výšku žalovanej sumy a ani ostatné žalobcom uvádzané skutkové tvrdenia. Žalobca vo vyjadrení k odporu riadne odôvodnil postup zisťovania bonity v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a svoje tvrdenia podložil aj dôkazne. Žalovaný tieto tvrdenia ani nerozporoval. K tvrdeniu žalovaného o absencii obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. súd uvádza, že podľa zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, t. j. dňa 21. 10. 2017 obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) je odplata podľa osobitných predpisov, pričom táto náležitosť sa nachádza v bode 2.2 zmluvy. Pokiaľ mal žalovaný na mysli náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť obsahuje taktiež zmluva v bode 2.2. Žalovaný dňa 21. 10. 2017 obdržal formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, kde v časti 3 je uvedený spôsob výpočtu RPMN. Keďže žalobca vo svojej žalobe a v následnom vyjadrení k odporu dostatočným spôsobom špecifikoval svoj nárok, skutkové tvrdenia žalobcu neboli popreté, preto ich súd považoval podľa § 151 CSP za nesporné a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 9360,58 eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 10.600 eur a sumou 1239,42 eur, ktorá z celkovej úhrady žalovaného 2792,63 eur pripadla na istinu. Celkové úroky, ktoré mal na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 5.658,94 € [celkové náklady 17.480,06 € - istina 10.600,- € - poisťné 1.221,12 € (96 mesiacov x 12,72 €)]. Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu spolu vo výške 4.313,- € (5.658,94 € - 1.345,94 €), čo predstavuje sumu, ktorá z celkovej zaplatennej sumy žalovaným na úver 2792,63 eur pripadla na úroky).

13. K výške uplatnených úrokov súd poznamenáva, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020), pričom tento názor bol následne podporený viacerými ďalšími rozhodnutiami senátov najvyššieho súdu.

14. Keďže žalovaný je s platením dlhu v omeškaní, zaviazal ho súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 5% ročne zo sumy zostatku poskytnutej istiny, teda zo sumy 9360,58 eur, a to odo dňa 18. 10. 2019, t. j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru až do zaplatenia.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie.